

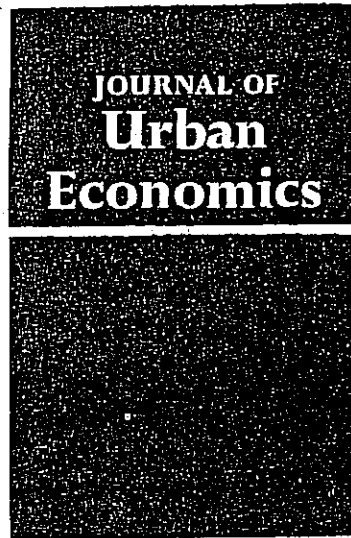
YIĞILMA EKONOMİLERİ VE BİNA YÜKSEKLİĞİ

Agglomeration Economies and Building Height

A. Girmaud

Journal of Urban Economics, Ocak 1989, Cilt 25, Sayı 1, s.17-31.

Bir dizi makalede M. Fujita ve H. Ogawa, firmalarla hanehalklarının arazi için rekabet ettikleri bir model üzerinde çalıştılar. Bu makalelerde; kentin biçimlenmesi, hanehalkları tarafından karşılanan ulaşım maliyetleri ve firmalar arasındaki yığılma ekonomilerine dayalı olarak gerçekleşmektedir. Bu yazıdaki ele alışı göre ise: bu iki unsur, araziye doğrudan doğruya yerleşmezler; ancak, konut için rekabet ederler ve firmalarla hanehalklarının mekanın her noktasındaki yoğunluğu ve kentin büyüklüğü içsel değişenler olarak belirlenir.

HAZIRLAYANLAR:

Ömür TÜRKSOY

1978 yılında ODTÜ Şehir ve Bölge Planlama Bölümü'nden mezun oldu. 1983'de aynı bölümden yüksek lisans derecesi aldı. 1978-1985 yılları arasında Ankara Nazım Plan Bürosu'nda görev yaptı. Halen Tübitak Yapı Araştırma Enstitüsü'nde Araştırmacı olarak çalışmaktadır.

Harika BIÇKICIOĞLU

1983 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümü'nü bitirdi. 1987'de ODTÜ Şehir ve Bölge Planlama Bölümü'nden yüksek lisans derecesi aldı. Ağustos 1985'den bu yana Tübitak, Yapı Araştırma Enstitüsü'nde Araştırmacı olarak çalışmaktadır.

ÖN AŞAMASIZ PLANLAMA

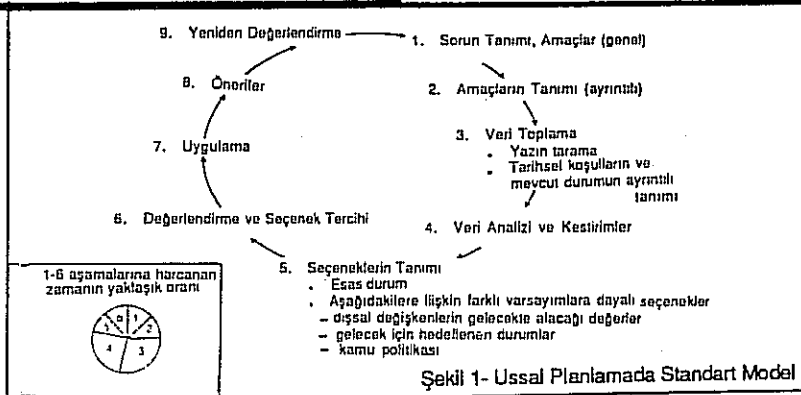
Planning Without Preliminaries

Terry Moore

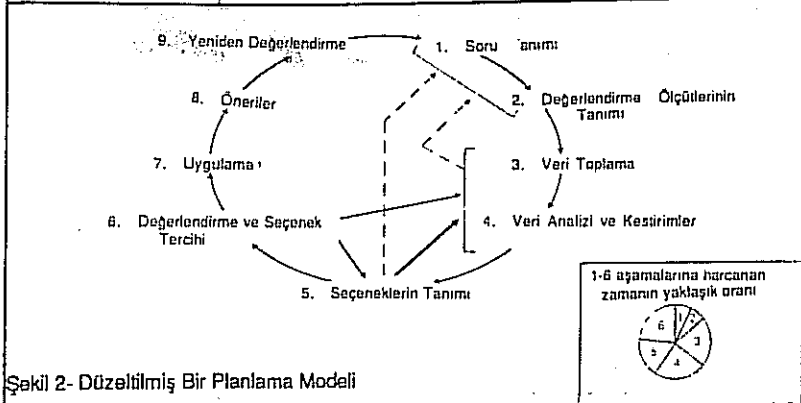
JAPA-Journal of the American Planning Association, 1988, Cilt 54, sayı 4, s.525-528.

Aılışmış planlama süreci, amaç tanımlama ve veri toplama aşamalarıyla başlar. Ancak, uygulamada, amaçların ve sıklıkla da verilerin kamu politikasındaki etkileri az olmaktadır. Karar vericiler ve seçmenleri, yargılarını ve katkılarının çoğunu, belli politikaları görmek ve bunların kendi ilgi alanlarındaki etkilerini değerlendirmek için ön aşamaların bitimine dek saklarlar.

İlk aşamaları hızla geçerek ve somut politika seçenekleri üreterek, plancılar, gerçek politika analizlerinden önceki bezginliği, büyük ölçüde önleyebilirler; gerçek kentli katılımını teşvik edebilirler ve daha iyi politikaları daha hızlı biçimde gerçekleştirebilirler.

Şekil 1- Ussal Planlamada Standart Model

Şekil 2- Düzeltilmiş Bir Planlama Modeli

PLANLAMA EĞİTİMİ: GELECEĞİ ÖZGÜR KILMA

Planning Education : Unleashing
the Future

Paul L. Niebanck

JAPA- Journal of the American
Planning Association, 1988, Cilt
54,s.4,432-442.

Planlama eğitimi heyecan verici bir
eşiktir. Planlama, kamu yaşamında
ve özel yaşamda yaygınlaşmıştır;
ayrıca, toplumu, planlama ile anlama,
uğraşma ve ilerletme potansiyeli çok
fazladır. Planlama okulları, artık, plan-
lamayı çok geniş bir alanda uyguluyor-
lar ve planlamanın tanımlamalarının da
uygulamalar kadar değiştiği izleniyor.

Bu makale, 1986-1987 akademik
yılında, 12 ünlü planlama okuluna
yapılan ziyaretler sonucunda saptanan,
planlamayı diğer alanlardan ayıran ve
eğitim kurumuna çeşitli eleştiriler geti-
ren birkaç özelliğe işaret etmektedir.
Planlamanın ayırt edici bu beş önemli
özelliliği şunlardır:

- Bilinç,
- Geniş kapsamlılık,
- İşbirliği,
- Tutumlarda uygarlık (nezaket
vs.),
- Değişime açıklık.

Yazar, incelediği planlama okul-
larında benimsenen aşağıdaki yedi tem-
el görevi irdelemektedir:

1. Öğretimde gelişme,
2. Diploma sonrası mesleki
eğitimde program bütünlüğü,
3. Genel eğitimde daha fazla tem-
sil edilme,
4. Doktora eğitiminde gelişme,
5. Uluslararası öğrenci hizmeti,
6. Temel araştırma gündemi,
7. İçtenlikle olumlu eylem.

Makale, ayrıca, planlama
eğitiminin yüksek bir iş olduğu ve
planlama eğitimcilerinin bu mesleği
dikkate değer yöntemlerle uygu-
ladıklarını vurgulamaktadır.

TEKNOPOLİS: JAPONYA'DA YÜKSEK TEKNOLOJİ VE BÖLGESEL KALKINMA

The Technopolis: High Technology and Regional Development in Japan

Kuniko Fujita

International Journal of Urban and Regional Research, Aralık 1988, Cilt 12, S.4,

Bu makalede, Japon sermaye biri-
kimi çerçevesinde; Japonya'nın Tek-
nopolis planı tartışılmaktadır. Ülkede
hakim olan güçlü merkezi yönetimin,
özellikle güçlü Uluslararası Ticaret ve
Sanayi Bakanlığı (MITI) 'nın yerine,
yerel ve bölgesel yönetim kademele-
rinde yapılan teşvikler vurgulanmak-
tadır. Makalede, merkezi yönetimin
1960-1970'lerdeki sanayi politikaları ve
yerel ve bölgesel muhalefet üzerine
görüşler ortaya konmaktadır. Bu ze-
minde, 1980'lerde yerel ekonomilerini
canlandırılması için bir araç olan yerel
yönetimlerin artan önemi, daha iyi
açıklanmaktadır. Kumamoto Teknolo-
lis'i örnek olarak el alınmaktadır. Ma-
kale, Teknopolis planının, global
ekonomi ve feminist bakış açısından
kısaca tartışılmasıyla sonuçlanmakta ve
devlete, sosyal adalet ilkeleriyle daha

uyumlu olabilecek yerel ve merkezi
politikalar önermektedir.

International Journal of Urban and Regional Research

Early housing and town planning

Planning and political legitimacy in France. The social
construction of Belgian housing. The golden age of
planning in Copenhagen

High technology and regional development in Japan

China's modernizations

The life and death of regional incentives in Sydney

Conflict and decline in the West German steel industry

Policy, politics and urban restructuring

Volume 12, Number 4, 1988

Edward Arnold

ISSN 0950-0804

EYLEM NOKTALARININ YÜZEYSEL ÖGELERLE İLİNTİLİ DAĞILIMININ İSTATİSTİK ANALİZİ

A Statistical Analysis of A Distribution of Activity Points in Relation
To Surface-Like Elements

A.Okabe, T. Yoshikama, A. Fujii, K. Oikawa
Environment and Planning A, 1988, Cilt 20,609-620.

Yazının amacı, faaliyet nokta-
larının (örneğin perakende satış yerle-
ri) dağılımının, park gibi yüzeysel al-
tyapı öğelerinin konumlarından
bağımsız olduğu hipotezini sınyacak
bir istatistik model oluşturmaktır.
Bunun için; çalışmada, önce, rastgele
bir noktanın en yakın bir yüzeysel
kullanımdan uzaklığının olasılık
yoğunluk fonksiyonu (probability den-
sity function) elde edildi. Daha sonra,
bu fonksiyon kullanılarak, yüzeysel
kullanıma bağımlılık ölçüsü, R, or-
talama "en yakın komşu mesafe-
si"nin, beklenen "en yakın komşu

mesafesi"ne oranı olarak hesaplandı.
Bu ölçü, coğrafya ve ekolojide
sıklıkla başvurulan en yakın komşu
mesafesi ölçüsünün bir uzantısıdır.
Üçüncü olarak, R ölçüsünün istatis-
tik kullanımı gösterildi. Ölçüyü, ge-
ometrik olarak hesaplanmanın güçlüğü
nedeniyle; dördüncü aşamada, R
değerini sayısal olarak hesaplama
yöntemi geliştirildi. Son olarak da,
bu yöntem kullanılarak, Tokyo'da üst
sınıf apartmanların dağılımının,
büyük parkların konumundan etkile-
nip etkilenmediklerine ilişkin bir test
yapıldı.